

อ นั ส ง ส์

ถ ว า ย ด อ ก ก ร ร ณั ก า ร

ดูก่อนมาณพ เพราะความที่ท่านเป็นผู้ที่มีจิตเลื่อมใส
ได้ถวายดอกกรรณิการัประดับจักร และทานที่ท่านทำก็
ละเอียดยิ่งนัก ท่านจะได้สมบัติใหญ่ จักเข้าถึงเทวสมบัติ
เป็นท้าวสักกะผู้เป็นใหญ่ในดาวดึงส์ ๓๐ ครั้ง จะเป็นพระเจ้า-
จักรพรรดิที่สมบุรณ์ด้วยจักรพรรดิสมบัติ ๒๑ ครั้ง และจะ
เป็นพระราชาอีกนับครั้งไม่ถ้วน ในอนาคตกาลท่านจะได้บวช
ในศาสนาของพระสมณโคดม แล้วจะบรรลุนิพพานขั้นสูงสุด

อานิสงส์ถวายดอกกรรณิการ

๔๓๐

การสร้างบารมีเป็นหน้าที่ของทุกๆ คนที่ต้องทำ และสามารถทำได้ทุกๆ วาระ หากมีจิตผ่องใสมีใจศรัทธาแล้วทุ่มเทสร้างควมดีอย่างเต็มกำลัง อานิสงส์อันไม่มีประมาณก็ย่อมบังเกิดขึ้น จะทำให้เราสมปรารถนาในชีวิต เพราะตราบใดที่ชีวิตของมนุษย์ทุกคนยังไม่หมดสิ้นอาสวกิเลส เสบียงบุญก็ยังเป็นสิ่งจำเป็นที่สุดของชีวิต ดังนั้นเราจะต้องสร้างบารมีโดยมีใจเยี่ยงพระบรมโพธิสัตว์ ที่ทุกลมหายใจของท่านเป็นไปเพื่อการสร้างบารมีอย่างเดียว เมื่อจิตใจของเราฝึกฝนกับการสร้างบารมีอย่างแท้จริง ใจก็จะถูกกลั่นให้ใสสะอาดบริสุทธิ์เหมาะสมที่จะเป็นภาชนะรองรับบุญกุศล และมรรคผลที่สูงยิ่งขึ้นไป

มีวาระพระบาลีที่ปรากฏอยู่ใน อุปเสนวังคันทปุตต-
เถราปทานความว่า

“จริมิ วุตตเต มยห์ ภวา สพุเพ สมุหตา

ธาเรมิ อนุตมิ เทห์ เขตฺวา มาร์ สวาหน

เมื่อชีวิตของเราในภพสุดท้ายเป็นไปอยู่ เราถอนภพ
ขึ้นได้ทั้งหมด ชนะมารพร้อมทั้งเสนามารทั้งหลายแล้ว ทรง
ไว้ซึ่งร่างกายอันมีในที่สุดไว้”

ถ้อยคำอันเป็นมงคลนี้ เป็นคำกล่าวของพระอรหันตเถระ

อานิสงส์ถวายเป็นพุทธบูชา

๔๓๑

รูปหนึ่งในสมัยพุทธกาล ท่านกล่าวออกมาด้วยความโลมณัส ที่ตัวท่านเองสามารถบรรลุวัตถุประสงค์อันสูงสุดของชีวิต เป็นเสมือนเครื่องยืนยันว่า ทำயที่สุดของทุกชีวิตที่เกิดขึ้นมาแล้วสามารถเอาชนะพญามารพร้อมทั้งเสนามารทั้งหลายได้ เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิต เพราะการชนะพญามารพร้อมทั้งเสนาได้ชีวิตจะเป็นอิสระ ไร้เครื่องพันธนาการ มีแต่ความสุขที่แท้จริง เป็นเอกัตถบรมสุขที่เกิดจากการบรรลุกายธรรมอรหัต

*พระเถระที่หลวงพ่อนำคำของท่านมากล่าวนี้ ชื่อว่าอุปเสนวังคันตบุตร เป็นพระอรหันต์ผู้เป็นเนือนาบุญอย่างแท้จริง ท่านมีประวัติชีวิตของการสร้างบารมีที่น่าอนุโมทนาอย่างยิ่ง ควรที่จะรับทราบแล้วนำไปปฏิบัติให้ได้ของท่าน ในยุคของพระลัมมัลลัมพุทธเจ้าพระนามว่า ปทุมุตตระ พระเถระได้เกิดในครอบครัวของผู้มีฐานะดี อาศัยอยู่ในกรุงหงสาวดี ในยุคนั้นพระลัมมัลลัมพุทธเจ้ามีศูนย์กลางการเผยแผ่ธรรมะอยู่ที่นั่น พ่อค้าทนายบติและมหาชน ต่างก็เป็นผู้ที่มีความเลื่อมใสในพระธรรมคำสอน รักในการสร้างบารมี ทุกๆ วันก็พากันมารวมตัวเป็นหมู่เป็นคณะ เดินทางไปที่พระวิหารเพื่อฟังธรรม

กุลบุตรผู้มีบุญท่านนี้ก็เช่นกัน พอเติบโตขึ้น เห็นผู้คน

อานิสงส์ถวายเป็นพุทธบูชา

๔๓๒

ทั้งหลายพากันเดินไปเป็นกลุ่มๆ ดูเป็นระเบียบสวยงามก็เกิดความ
เลื่อมใสในหมู่คณะ ได้เดินตามสาธุชนเหล่านั้นไปถึงพระวิหาร
นั่งฟังธรรมร่วมกับอุบาสกอุบาสิกา ในวันนั้นพระบรมศาสดา
ทรงตั้งพระภิกษุองค์หนึ่งไว้ในตำแหน่งเอตทัคคะผู้เลิศกว่าภิกษุ
ทั้งหลาย ด้านผู้นำเลื่อมใส ตำแหน่งเอตทัคคะนี้ เป็นตำแหน่ง
ที่พิเศษ ไม่ใช่จะมอบให้ผู้ใดผู้หนึ่งได้ทั่วไป ผู้ที่จะได้ตำแหน่ง
เอตทัคคะนี้ ต้องสร้างบารมีที่พิเศษกว่าผู้อื่น แล้วตั้งความ
ปรารถนาอย่างแรงกล้า มุ่งสร้างบุญอย่างเต็มที่จึงจะสมความ
ปรารถนาได้

ในวันนั้น กุลบุตรนั้นเห็นพระภิกษุอรหันต์ที่ได้รับการ
แต่งตั้งก็ปรารถนาจะเป็นเช่นนั้นบ้าง ตั้งแต่วันนั้นมาได้ตั้งใจ
อุปัฏฐากบำรุงพระบรมศาสดาอย่างเต็มที่ ได้บำเพ็ญบุญจน
ตลอดชีวิต มีบุญพิเศษอย่างหนึ่งที่ทำในภพชาตินั้นคือ มีอยู่
วันหนึ่ง ท่านเห็นดอกกระณิการกำลังบาน ดูสดชื่นสวยงาม
จึงเด็ดดอกกระณิการเอามาประดับที่ฉัตร แล้วก็ยกฉัตรขึ้นกัน
ถวายแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า ได้ถวายบิณฑบาตด้วยข้าวที่ปรุง
ด้วยน้ำนมอย่างดี มีรสอร่อยประณีต โดยถวายพระภิกษุ ๙ รูป
มีพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นประธาน

พระผู้มีพระภาคทรงเห็นกุลบุตรนี้ตั้งใจบำรุงพระองค์

อานิสงส์ถวายเป็นพุทธบูชา

๔๓๓

และได้เอาดอกกรรณิการมาประดับฉัตรถวายเป็นพุทธบูชา ทรงมองเห็น มหานิสงส์ที่บังเกิดขึ้น และทราบความปรารถนาของกุลบุตรนี้ ทรงพยากรณ์ว่า “ดูก่อนมาณพ เพราะความที่ท่านเป็นผู้ที่มีจิต เลื่อมใส ได้ถวายดอกกรรณิการประดับฉัตร และทานที่ท่านทำ ก็ละเอียดยะถิน ท่านจะได้สมบัติใหญ่ จักเข้าถึงเทวสมบัติเป็น ท้าวสักกะผู้เป็นใหญ่ในดาวดึงส์ ๓๐ ครั้ง จะเป็นพระเจ้า- จักรพรรดิที่สมบุรณ์ด้วยจักรพรรดิสมบัติ ๒๑ ครั้ง และจะเป็น พระราชาอีกนับครั้งไม่ถ้วน ในอนาคตกาลท่านจะได้บวชใน ศาสนาของพระสมณโคดม แล้วจะบรรลุธรรมขั้นสูงสุด ชนะ มารพร้อมทั้งเหล่าเสนามารอย่างสิ้นเชิง”

พอได้ฟังคำพยากรณ์จากพระบรมศาสดา ยิ่งทำให้ท่าน เกิดมหาปีติอย่างท่วมท้น และเชื่อมั่นในอานุภาพแห่งบุญ ที่ตนเองได้สร้าง ตั้งแต่บัดนั้นมา กุลบุตรนี้ก็ยิ่งสร้างบุญเพิ่มขึ้น ทุกๆ วัน พอละจากโลกนี้ไปแล้ว ได้เข้าถึงสวรรค์สมบัติตาม พุทธพยากรณ์ เสดยทิพยสมบัติเป็นท้าวสักกะถึง ๓๐ ครั้ง เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ มีรัตนะทั้งเจ็ดประการอีก ๒๑ ครั้ง ได้เป็นพระราชาประเทศราชอีกนับครั้งไม่ถ้วน ไม่ว่าจะไปเกิด ในที่ใดๆ ก็สมบุรณ์บริบูรณ์ด้วยสมบัติใหญ่ มีความสุขไปทุกภพ ทุกชาติ

อานิสงส์ถวายดอกกรรณิการั

๔๓๔

ในชาติสุดท้าย ท่านได้มาเกิดในสมัยพุทธกาล ถือกำเนิดในครรภ์ของนางรูปสรีพราหมณ์ ในนาลันทคาม ญาติพี่น้องตั้งชื่อให้ว่า อุปเสน อุปเสนกุมารเป็นกุมารที่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดมาก เป็นที่รักของหมู่ญาติ พอเติบโตขึ้น ได้ศึกษาเล่าเรียนจนเจนจบคัมภีร์พระเวท ซึ่งเป็นความรู้สูงสุดของวรรณะพราหมณ์ เมื่อศึกษาเจนจบแล้ว อุปเสนพราหมณ์ ก็อุทิศคิดว่า ความรู้ทั้งหมดที่ท่านมีอยู่นี้ ไม่สามารถที่จะนำออกจากทุกข์ได้ ยังเป็นความรู้ที่ทำให้ติดโลกติดภพ ท่านจึงหาทางที่จะหลุดพ้นจากวังวนของความทุกข์

บุญในวัที่เคยสร้างไว้ในอดีตก็คอยชักเตือนให้ครุ่นคิด อยู่อย่างนี้ตลอดเวลา จนกระทั่งได้ข่าวว่า พระสัมมาสัมพุทธเจ้าบังเกิดขึ้นในโลก และได้ออกประกาศพระสัทธรรมที่สามารถนำออกจากทุกข์ได้ อุปเสนพราหมณ์ จึงเข้าไปหา พระบรมศาสดา พระองค์ทรงแสดงธรรมแก่พราหมณ์ ทำให้พราหมณ์เกิดความเลื่อมใส จึงตัดสินใจออกบวชในพระพุทธศาสนา บวชได้พรรษาเดียวหลังจากอุปสมบท ก็ได้ให้กุลบุตรคนหนึ่งบวชในสำนักของตน แล้วพากุลบุตรนั้น เข้าไปเฝ้า พระบรมศาสดา

พระบรมศาสดาทราบว่าภิกษุบวชใหม่เป็นลัทธิวิหาริก

อานิสงส์ถวายเป็นพุทธบูชา

๔๓๕

ของอุปเสนภิกษุ เนื่องจากท่านอุปเสนมิพรรชายังไม่ครบสิบ จึงกล่าวติเตียนว่า “เธอเป็นผู้ที่เวียนมาเพื่อความเป็นผู้มักมากเกินไป” อุปเสนภิกษุถูกพระบรมศาสดาติเตียนอย่างนั้นก็คิดว่า สิ่งทีพระบรมศาสดาทักเตือนเรานี้ เป็นสิ่งที่พระองค์ปรารณาที่จะให้เราได้คิด ไม่ให้ทำอะไรเกินตัวและไม่เหมาะไม่ควรกับภิกษุที่บวชใหม่ เราควรที่จะนำพระดำรัสนั้นมาเตือนตนและเป็นที่กำลังใจในการปฏิบัติธรรม สิ่งนี้จึงเป็นสิ่งที่เหมาะสมกับเราผู้ปรารณาความหลุดพ้น เมื่อท่านคิดอย่างนี้ ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา ก็ตั้งใจทำความเพียรจนกระทั่งบรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์ในเวลาไม่นาน

หลังจากที่บรรลุพระอรหันต์แล้ว พระอุปเสนเถระก็สมาทานประพตัตถุดังควัตรทั้งหมดด้วยตนเอง และยังชักชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติดังควัตรนั้นด้วย ข้อวัตรปฏิบัติของท่านงดงามน่าเลื่อมใสมาก ไม่ว่าเพื่อนสหายหรือสาธุชนทั้งหลาย หากได้พบปะสนทนาและเห็นข้อวัตรปฏิบัติของท่าน ต่างก็พากันชื่นชมเลื่อมใสและโจษจันจนเป็นที่อนุโมทนา พระบรมศาสดามองเห็นบุญในอดีตที่พระเถระเคยตั้งความปรารณาไว้ พระองค์จึงตั้งพระเถระไว้ในตำแหน่งเอตทัคคะ ผู้เลิศกว่าภิกษุทั้งหลายผู้น่าเลื่อมใส

อานิสงส์ถวายเป็นพุทธบูชา

๔๓๖

เราจะเห็นว่า ผลแห่งบุญนี้ไม่มีทอดทิ้งผู้ที่ตั้งใจสร้างบุญไว้อย่างดีแล้ว แม้เกิดไปในภพชาติใดๆ บุญก็ยังคอยอุปถัมภ์ค้ำจุน ส่งผลให้ได้ในสิ่งที่ปรารถนาทุกประการ ชีวิตก็มีแต่ความสุขทุกวันทุกคืน เมื่อเรารับทราบกันอย่างนี้ ก็ให้ตั้งใจมั่นในการสร้างบารมีให้ยิ่งๆ ขึ้นไป ทำทุกๆ บุญที่มาถึงเรา ทั้งทาน ศีล ภาวนา และบุญพิเศษต่างๆ ให้ครบ สรุปรก็คือบารมี ๑๐ ทศให้เต็มเปี่ยมบริบูรณ์ อย่าได้ละเลยการสร้างบุญ ผลบุญที่เราสร้างไว้ไม่มีทอดทิ้งเราไปไหน เราต้องได้รับผลอย่างแน่นอน

